

bundet af parternes påstand og er uafhængig af instruktioner om afgørelsen af de enkelte sager.

- Indførelse af en funktionsperiode for medlemmerne af ankenævnet for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Ændrede bestemmelser i øvrigt:

- Indskrænkning af lovens dækningsområde for personer i døgnophold efter lov om social service.
- Gældende regler om tab af erhvervsevne samles.
- Gældende regler om genoptagelse samles.
- Gældende regel om rente ved forsinket betaling justeres i overensstemmelse med den ændrede bestemmelse i lov om renter ved forsinket betaling § 5, stk. 1 og 2.
- Præcisering af, at styrelsens personale ikke må være ansat i et forsikringselskab eller i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Regler, der ophæves:

- Det foreslås at ophæve gældende lovs § 7, der giver retningslinier for sikringspligtig arbejdsgiver, hvis der er to mulige sikringspligtige arbejdsgivere.

Bestemmelsen er i dag forældet og ikke udtømmende. Bestemmelsen indeholder således ikke regler om sikringspligtig arbejdsgiver ved udleje af arbejdskraft ved for eksempel vikarbureauer. I stedet foreslås det, at Arbejdsskadestyrelsen, som led i den almindelige afgørelseskompetencé, jf. forslagets § 49, stk. 2, træffer afgørelse om sikringspligtig arbejdsgiver. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring, idet det fortsat skal være den arbejdsgiver, der er ansvarlig for de forhold, hvorunder arbejdet udføres (arbejds miljøet), der er sikringspligtig arbejdsgiver.

- Det foreslås at ophæve gældende lovs § 27.

Bestemmelsen giver hjemmel til at genoptage visse sager, som Arbejdsskadestyrelsen »har afsluttet uden erstatningsberettigende følger,« hvilket vil sige, at Arbejdsskadestyrelsen har taget stilling til, at der er tale om en arbejdsskade, samtidig med, at man over for sagens parter har tilkendegivet, at sagen ikke skønnes at have erstatningsberettigende udgifter.

I stedet for disse tilkendegivelser skal Arbejdsskadestyrelsen fremover træffe egentlige afgørelser om erstatningsspørgsmålet. Disse afgørelser kan genoptages efter lovens almindelige genoptagelsesbestemmelse i forslagets § 42. Der gælder efter denne bestemmelse en frist på 5 år, og der kan dispenseres fra fristen. Ved at ophæve gældende § 27 øges tilskadekomnes retssikkerhed, idet der træffes egentlige afgørelser om erstatning m.v. i stedet for de nuværende tilkendegivelser om erstatninger m.v.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v. af lovforslaget

4.1. Økonomiske konsekvenser

Forslaget består af flere elementer, hvoraf nogle vil medføre en merudgift og andre en besparelse. Samlet set skønnes de økonomiske konsekvenser af lovændringerne til ca. 386 millioner kr., hvis man indregner de afledede effekter på de sociale ydelser og skatteprovenuet. Udgiften fordeler sig med en merudgift på ca. 55 millioner kr. for det offentlige (i det offentliges udgift er indregnet et skatteprovenu på 52 millioner kr. og besparelse på de sociale ydelser på 49,2 millioner kr.), en merudgift på ca. 230 millioner kr. til private arbejdsgivere samt en udgift på ca. 102 millioner kr. for de selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller.

De økonomiske konsekvenser af de enkelte elementer i forslaget er indbyrdes afhængige. Således indebærer en udvidelse af ulykkesbegrebet og personkredsen, at flere vil blive berettiget til at få dækket behandlingsudgifter, mens afskaffelsen af afløsningsløbet indebærer, at merudgifterne i forbindelse med en udvidelse af ulykkesbegrebet og udvidelsen af personkredsen bliver lavere. Herudover indebærer enhver ændring af udgifterne til méngodtgørelse og erhvervsevnetabserstatning på ulykkesområdet en afledt udgiftsvirkning på 2%-arbejds miljøbidraget, der beregnes som 2% af erstatningsudgifterne til arbejdsulykker.

Endelig indebærer ændrede erstatningsudgifter afledede virkninger på skatteprovenu og indtægtsreguleringen af andre sociale ydelser (social pension) i det omfang, der er tale om løbende erstatninger. Der er i beregningerne ikke taget højde for, at den merbelastning, som arbejdsskadereformen påfører det private erhvervsliv, må forventes delvist overvæltet i reducerede skattebetalinger.

Merudgifterne optræder primært i form af erstatningsudgifter, der dækkes af forsikringselskaber, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES) samt selvforsikrede offentlige arbejdsgivere. Da udgifterne for forsikringselskaber og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring dækkes via arbejdsgivernes betaling af præmie eller bidrag, er udgifterne i de følgende opgørelser fordelt på private og offentlige arbejdsgivere.

I det følgende gennemgås de økonomiske konsekvenser af de enkelte elementer i forslaget.